

Løwn og Sand

Musik: Christian Mondrup

Tekst: Jeppe Aakjær

8

4

1. Tho wal er a en sim - pels Mand, der
 3. A fraa - ger ett den mind - ste Krumm om
 6. En Grev er faa - le høt paa Stro, a
 10. Ja nok er a en fat - te Mand, det

ΦII

7

haar kuns lidt aa fred: en Hus paa nap - le
 Guld og Grun - kers Lyst, ett hwad du bæ - rer
 ka nap kikk der op; *hans* Dragt er laa med
 mo a tit be kjend! mi Ryg tar Kuld, mi

ΦII

10

en Tønd Land, en Kow, en Kal, en Bed. Wor
 i di Lomm, men næ - rer i di Bryst; staar
 Sil - ki - tro, *min* slov - rer om mi Krop. Men
 Støwl tar Wand, mi Peng foer jawn - le End; mi

ΦIV

8

13

Brød er bar, wor Til - me tar, vi Folk ve'æ U - der rand; te
 der en Us - ling i di Hjat, en Dos - ker baag di Pand, da
 læ ham rid wos Smo - folk nied og lurk af Gyl - den Kand, hans
 Kuen mo legg med Halm te Lej og malk te frem - med Spand; - men

17

der - for vi er in - der ward, er mi - e Løwn end sand. _____
 er di Peng, di Rang, di Skat laant mi - e Løwn end sand. _____
 Stads, hans Fjas, hans Mue - de - hied er mi - e Løwn end sand. _____
 der - for læ sæ spark og trøj ska blyw mie Løwn end sand! _____

2. Wal mo den fatte ta hans Skrop
 hwor Peng ka klaar det mjest,
 hwor den de løwter høttest op,
 er den, der haar de flest.
 Ja, Peng ka laan den down en Pud
 og fyld en Fraadsers Spand,
 men te de ka gjør Mænd af Klud
 er mie Løwn end sand.
4. Det war jo da en sølle Mand,
 hwor *saa* hans Taal haaj Vægt,
 der fræ hans Stud sku hint Forstand
 og fræ hans Hejst Respægt;
 fand han saa Vej te Kongens Burd,
 ja, sjel te fremmed Land,
 er al hans Tragten, Lyw og Urd
 møj mie Løwn end sand.
5. Og haar du wot en syndig Slog,
 mod Fattetfolk en Hwal,
 æ Præjst vil rues dæ, for og baag,
 blot der betaales wal;
 men er æ nu ett mie end stræng,
 ja næjsten aa forband:
 Den Rues, der koster aalflest Peng,
 er mie Løwn end sand.

7. De Pisk, som han og hans haar laa
 i Wolker paa *wor* Ryg.
 de vender wal tebaag en Daa
 med Klem og Attertryk.
 Vi sejler med en Krown i Mast,
 men Mand og Skif maa strand,
 hwis det, vi fører i wor Last,
 er mie Løwn end sand.
8. Aah, Lykkens Ævler smides ue.
 for wos aa tykk, iblind;
 jæn fand en rødden, jæn en sue,
 enaan dem rød og trind;
 jæn fæk en Lispund, jæn en Kwint,
 jæn ber, enaan maa band;
 te *de'er* som Worherr haar tint.
 er mie Løen end sand.
9. Nej, vi foer hjælp wos sjel af Syk
 og ett blyw mutt og matt,
 ihwad der tynger paa wor Ryg
 og klemmer om wor Hjat.
 Ka do ett gaa med lapped Trøj
 og livvel løwt di Pand,
 da er di Ward kuns Pyt og Pøj
 og mie Løwn end sand.